

Miko Peled:

Från den parlamentarisk politiken till svaret på coronaviruset: i Israel råder en apartheidmentalitet

[Ur [Mintpress News](#), 27 mars 2020. Miko Peled är författare och människorättsaktivist som är född i Jerusalem. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Ännu en gång vinner Benjamin Netanyahu stort inom israelisk politik. Trots att hans främste motståndare, den tidigare arméchefen Benny Gantz, fick mandat att bilda och leda en koalitionsregering lyckades Netanyahu, som är åtalad och antogs vara på väg ut, locka till sig Gantz, splittra oppositionspartiet Blåvitt, hindra koalitionen från att bildas, och bli kvar på toppen.

Femton platser

Efter en exempellös oväntad framgång lyckades den arabiska Gemensamma listan, en koalition mellan fyra huvudsakligen palestinska politiska partier, erövra femton platser i det israeliska Knesset. Det gjorde dem till det tredje största blocket i den lagstiftande församlingen. De hade som utgångspunkt att stöda en regering under Gantz, vilket innebar att de inte skulle delta i den faktiska koalitionsregeringen. Det är en enorm gest från den Gemensamma listans sida, eftersom deras väljare huvudsakligen är israeliska palestinska medborgare, landets mest förtryckta invånare.

Det var en stunds ljuva illusioner när Gantz, tack vare rekommendationer från medlemmar i den arabiska Gemensamma listan, fick mandat att bilda regering och bli den första politiker på mer än ett decennium att få bort Netanyahu från premiärministerposten. Men det ögonblicket varade inte länge. Det var naivt att tro att en israelisk politiker skulle gå med på att förlita sig på palestinierna för att gynna sin politiska karriär – det skulle bli en fläck som han aldrig skulle få bort. Det var också naivt att tro att det fanns någon inom israelisk politik som inte skulle bli överlistad av Netanyahu.

General Gantz

Gantz är en god soldat, han hade en lång karriär i den israeliska arméns tjänst som avslutades med fyra år i dess ledning. Under hela sin karriär var Gantz ansvarig för ett oräkneligt antal döda och skadade palestinier och obeskrivlig förstörelse över hela Palestina och Libanon. Som arméchef ledde han de israeliska väpnade styrkorna under två blodiga massakrer i Gaza: en i november 2012 och en annan på sommaren 2014. Den andra var kanske den värsta massakern på palestinier som någonsin har begåtts av Israel. Den varade i mer än 50 dagar under vilka 2.500 palestinier mördades och tiotusentals skadades.

Fortfarande en god soldat lydde Gantz nu Netanyahu, som var hans chef medan han bar uniform. Han splittrade lydigt sin egen politiska allians, Blåvitt, offrade sina politiska allierade och vände ryggen åt sina väljare. Han svek också det enda vallöfte som till att börja med fick honom vald: att

avsätta Netanyahu.

Apartheid är ett sinnestillstånd

Ingen sionistisk politisk ledare kommer att förlita sig på ett palestinskt parti. Det beror på att apartheid i Israel inte bara är ett regeringssystem, det är ett sinnestillstånd. Israels rasism är djupt institutionaliserad och djupt personlig, så mycket att en karriärpolitiker, i detta fall Benny Gantz, gav upp chansen att bli premiärminister eftersom det innebar att han skulle bli tvungen att förlita sig på Israels palestinska medborgare.

En kritik som har riktats mot Gantz var att hans koalition skulle komma att förlita sig på medlemmar i den arabiska Gemensamma listan, även om de hade gjort klart att de vid en omröstning aldrig skulle rösta för ännu ett angrepp mot Gaza. Dessutom är medlemmar i den Gemensamma listan mot Trumps så kallade fredsplan, och det är känt att de stöder palestinska fångar som sitter i israeliska fångelser. Den hyllade israeliska författaren David Grossman, som betraktas som ledstjärna för den "sionistiska vänstern", uppmanade Gantz att arbeta med den Gemensamma listan, men tillade "även om jag anser att en del av deras politik är förkastlig".

Apartheid i COVID-19-tider

I ljuset av COVID-19-utbrottet har den israeliska regeringen krävt allvarliga begränsningar av rörligheten, och har inskränkt israelernas livsstil i en omfattning som de aldrig tidigare har upplevt. Det sägs att regeringen via sin underrättelsetjänst samlar information om israeliska medborgare som har viruset, och det har lett till en del invändningar. Det genomförs i själva verket flera kampanjer nu som kräver att "Rörelsefriheten" ska återställas och att underrättelsetjänsten inte ska samla ihop data. Fem miljoner palestinier som inte befinner sig mer än några kilometer från israelerna bor i getton, för att inte säga koncentrationsläger, och i skuggan av den israeliska underrättelsetjänsten, och ingen har någonsin hört israeliska krav på att de ska få mer rörelsefrihet eller att förtrycket av deras rättigheter ska upphöra.

Tel-Aviv maraton gick nyligen av stapeln, precis när coronaviruset började spridas, och alla utländska löpare förbjöds delta. 40.000 israeliska löpare deltog och inte ett ord sas om avspärningarna, arresteringarna, vattenrestriktionerna och bristen på rättigheter för de miljontals palestinier som bor några kilometer därifrån.

Det blir ännu värre. Till och med sedan coronavirusutbrottet började fortsätter de israeliska myndigheterna att riva ner hus, arrestera minderåriga och skjuta demonstranter, och israeliska bosättargäng fortsätter att terrorisera palestinier. En video som filmades av en fotograf från människorättsgruppen B'tselem visar bosättare och soldater som skjuter mot palestinier som försvarade sina hem mot ett angrepp av bosättarligheter. Armén arresterade fotografen och tog hans kamera.

I Naqab, där mer än 100.000 palestinska beduiner som är medborgare i Israel bor i "icke erkända städer", har COVID-19 förvandlat en förfärlig situation till en möjlig katastrof. I och med att de israeliska myndigheterna inte erkänner dessa städer, så har de inte tillgång till ens den mest grundläggande samhällsservice som rent vatten, tillfartsvägar eller elektricitet, än mindre hälso- och sjukvårdstjänster.

Alla de palestinska beduinerna i Naqab är medborgare i Israel. De bor trångt eftersom de förhindras att bygga. De som vågar sig på att bygga fruktar hela tiden att husen ska rivas och att de ska fördrivas från sin mark. Dessa förhållanden gör det omöjligt att vidta ens de mest basala försiktighetsåtgärder som behövs för att stoppa spridningen av corona.

Skolorna är stängda, och den israeliska utbildningsministern tillhandahåller lektioner till israeliska medborgare över Internet, men mer än 50% av de palestinska medborgarna i Israel lever under fattigdomsgränsen och har inte tillgång till Internet. I Naqab har 70% av studenterna inte ens tillgång till elektricitet, än mindre wifi.

Apartheiden i Israel lever och frodas, och det gör även den man som leder den, åtminstone för tillfället.